נאום בחיפה- גדיר האני

24 לינואר, 2025

בתוך החושך הגדול המקיף אותנו חודשים רבים מדי, זכינו למעט מן האור השבוע עם חזרתן של אמילי, רומי ודורון. אין עין שנותרה יבשה אל מול החיבוק של האמהות, של בני המשפחה. הידיעה שהן חזרו בחיים מחזקת את כולנו. אני מתפללת כל יום ש 94 החטופים ישובו למשפחותיהם-

את כולם! עכשיו! את כולם! עכשיו! בעסקה! רק עסקה!

הפסקת האש היא צעד ראשון, משמעותי, בתהליך סיום המלחמה והבטחת השקט לתושבים בדרום ובכלל. הצעד הכי חשוב הוא בהמשך התהליך, בהגעה לשלב ב- שחרור כל החטופים וסיום המלחמה. מי היה מאמין שאחרי מלחמה כה קשה וארוכה, שלטון החמאס המזעזע ימשיך? איך אפשר לתמוך בממשלה, שעשתה כל כך הרבה מעשים אכזריים ועדיין לא הגיעה למטרה?

רגע נוסף של הקלה השבוע היה בהסתלקותו של מחולל השנאה והפחד, האיש שכל רצונו הוא לראות דם ברחובות. אנחנו בחברה הערבית המוכה, הפצועה, המדממת, אומרים תודה על עזיבתו, אך יודעים שבממשלה הזו חיי ערבי הם הפקר.

אך רגעי האור המעטים, לא מאירים את החושך הגדול. המלחמה הנוראית הזו, האכזרית ביותר מאז החל הסכסוך בין העמים, גבתה את חייהם של כל כך הרבה בני אדם. מראות הזוועה בשבעה באוקטובר לעולם לא יעזבו אותי, מראות הזוועה מאז של בני עמי, תושבי הרצועה, מפלחים את ליבי. אין מילים לתאר את הכאב, כאב שכל בן אנוש חש אל מול המצב הבלתי נסלח של תושבי עזה. תמונות התושבים העזתים החוזרים לעיי החורבות של צפון הרצועה, מחפשים את שאריות מה שהיה ביתם- לא נתפסות.

הקיצוניות משתלטת, ממשלה צינית, אכזרית, מלבה את השנאה, את הפחד, המלחמה היא הדלק עליה היא ממשיכה, דורסת את זכויות האדם, את האזרחים הטובים, היהודים והערבים, בטח אלה בעת הזו אנחנו חייבים להתאחד, אל מול כל אותם המבקשים לחרחר מלחמה, להנציח את השנאה לדורי דורות.

היעד של כולנו חייב להיות גיבוש הסכמה בין לאומית שתבטיח את פירוז ושיקום עזה. הסיוע הבין לאומי חייב להיות מלווה בביטחון לתושבים בשני הצדדים, שהפחד המלווה אותם כבר עשרות שנים יתחיל להתפוגג. העם הפלסטיני ראוי למנהיגות אחרת, שוחרת שלום, שתראה שיש פרטנר לשלום, גם עכשיו אחרי כל האסונות והכאב. דווקא עכשיו- אחרי שכל כך הרבה מאיתנו איבדו את יקיריהם, עלינו לבחור בפיוס, לרפא את הנפש הפצועה של כולנו. המתים לא יחזרו אך עבור החיים אנו חייבים לקרוא בכל כוחנו להמשך המשא ומתן כך שנראה את כל החטופים שבים, ונבטיח סוף כל סוף אפשרות למציאות אחרת לשני העמים.

אני עצמי מפחדת שזה לא יקרה, שהדרך הזו תיחסם, בעזה ובישראל יש רבים שרק מחפשים לחזור להילחם. המצב בגדה המערבית על סף פיצוץ, יש בשני העמים מי שעובד חזק על זה. תראו את מאות המחסומים שהוצבו השבוע. יש רגעים רבים של ייאוש, אך כולנו חייבים לקחת את הכעס ולתרגם אותו למאבק עוצמתי, בלתי אלים, שימנע מהממשלה למצוא את הדרך לפגוע בהסכם. כל אחד ואחת מאיתנו חייב להביא עוד 10 אנשים לרחובות. החובה לממש את שלב ב עלולה לקרוס. רק לחץ של הציבור כולו, יהודים וערבים, מצפון ודרום, מהמרכז- כולם צריכים לצאת לרחובות ולקרוא לממשלה לא לחבל במגעים, לעשות כל מאמץ להמשיך בהסדר. **<u>תודה רבה.</u>**